

«THE MARRIED PUBLIC» DE GUIMARÃES

Ramon Román

Tot treballant la *performance*, des de concepcions d'acció-interacció entre el públic i el *performer*, Guimarães presenta «The Married Public», *performance* que podríem anomenar de *metaperformance*. El que fa, és una reflexió evident sobre el seu currículum i la seva trajectòria *performàntica*, per centrar-se finalment en el procés de canvi i evolució, que està experimentant i ha experimentat des de la seva concepció, la *performance*, que està desenvolupant en aquells precisos instants davant del públic. Però això no és més que una excusa per desenvolupar una *performance* en la qual inverteix virtualment els papers del públic i del *performer*, fent protagonista al primer de l'acció documental del segon. La seva actuació *performàntica* apareix com a tal per la presentació que el mestre de cerimònies, Pere Lluís Pla, féu a l'inici amb l'exposició del títol i l'autor; però no pas per la diferent actuació del *performer*, en referència al que el públic li havia pogut veure fer durant tota la jornada abans de l'actuació.

Guimarães s'havia passat tota la jornada filmant les diferents actuacions *performàntiques* del dia. Sense deixar la càmera, enregistra la seva *performance*, de la qual ell havia de ser-ne el protagonista, i en la qual ell —en el fons— esdevé el gran absent perquè dona el paper principal al públic, que durant tots aquests anys ha estat manipulant.

Fent l'acte més egoista i alhora el més desinteressat que un *performer* pot tenir en vers el seu públic.

Un rapte de l'actuació del públic, i alhora un posar en qüestió l'actuació i la *performance* (*performance* tautològica).

